ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2013
ΤΡΙΤΗ
31
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1957
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

ΦΟΥΤ ΘΑΝΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΕΙΣ ΘΑΥΜΑ

Οἱ Ἄγγλοι δὰ προτείνουν: 1) Τώρα αὐτοκυβέρνησιν, ἀπαγορευομένης τῆς Ἑνώσεως. 2) Εἰς μέλλον ἀκαθόριστον, αὐτοδιάθεσιν Ἑλλήνων—Τούρκων

ΠΑΡΙΣΙ. Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λευκωσίας ὁ κυβερνήτης τῆς Κύπρου κ. Φοὺτ ἀνεχώρησε χθὲς ἀεροπορικῶς κατευθυνόμενος εἰς Λονδῖνον μέσῳ Βηρυττοῦ, ὅπου καὶ ἀφίκετο χθὲς τὴν ἑσπέραν. Ὁ κ. Φοὺτ θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Βηρυττοῦ διὰ Λονδῖνον σήμερον, ἵνα ἐνημερώσῃ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως εἰς Κύπρον καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων περαιτέρω μέτρων.

Ὁ κ. Φοὺτ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Λευκωσίας ἄνευ οἱασδήποτε ἐπισημότητος καὶ παρουσίᾳ ἐλαχίστων μόνον ὑπαλλήλων. Οὐδὲν τιμητικὸν ἀπόσπασμα ἀπέδωσε τιμάς.

Ὁ κ. Φοὺτ εἰς δηλώσεις του πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἐτόνισε τὰ ἑξῆς:

«Ἔργον μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐξεύρεσις μιᾶς καλῆς ὁδοῦ πρὸς ἕνα ἐνδεχόμενον διακανονισμὸν τοῦ προβλήματος. Ἡ ἐπιθυμία ὅλων πρέπει νὰ εἶναι, ὅπως τὸ πρόβλημα μὴ καταστῇ περισσότερον περίπλοκον. Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον ἐσημειώθη μικρὰ πρόοδος, αἱ πρωταρχικαὶ ὅμως δυσχέρειαι καὶ οἱ κίνδυνοι παρομένουν εἰσέτι καὶ ἀναμένουν τὴν ἐξουδετέρωσίν των. Ἡ ὁδὸς ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐνώπιόν μας εἶναι ἀκόμη μακρά».

Εἰς ἐρώτησιν ἂν εἶναι αἰσιόδοξος, ὁ κ. Φοὺτ ἀπήντησεν:

«Εἶμαι αἰσιόδοξος ἐκ φύσεως, ἀλλὰ δὲν πιστεύω εἰς τὰ θαύματα».

Ἐρωτηθεὶς ἂν ἀναμένῃ ἀντίδρασιν εἰς τὰ νέα σχέδιά του διὰ τὴν Κύπρον ὁ κ. Φοὺτ ἀπήντησεν, ὅτι οὐδέποτε ἀναμένει ἀντίδρασιν, ἂν δὲν τὴν συναντήσῃ.

Τέλος ὁ κ. Φοὺτ ἐδήλωσεν, ὅτι κατὰ τὴν παραμονήν του εἰς Λονδῖνον θὰ συναντηθῇ καὶ μετὰ τοῦ προκατόχου του στρατάρχου Χάρντιγκ καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κύπρον εὐθὺς ὡς δυνηθῇ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μετέδωσε χθὲς ὅτι ὁ κυβερνήτης τῆς Κύπρου κ. Φοὺτ θὰ εἰσηγηθῇ, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν νέον σχέδιον διὰ τὸ μέλλον τῆς νήσου, τὸ ὁποῖον κρατεῖται μυστικόν.

Οἱ πολιτικοὶ παρατηρηταὶ τῆς Λευκωσίας εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι ὁ κ. Φοὺτ θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν κυπριακὸν λαὸν ὅπως μὴ ἀναμένῃ θαύματα καὶ θὰ καταστήσῃ σαφὲς ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθοῦν εἰς αὐτὸν ἱκανότητες θαυματοποιοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἐφημερίδες τῆς Κύπρου εἰς ἄρθρα των τονίζουν ὅτι ὁ κ. Φοὺτ, ἐπιστρέφων εἰς τὴν νῆσον θὰ κομίσῃ τὴν ἄδειαν, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Μακάριον ἡ ἐπιστροφή του εἰς τὴν νῆσον, ὅπως ἀπελευθερωθοῦν οἱ κρατούμενοι, ὅπως ἀρθοῦν τὰ ἔκτακτα μέτρα καὶ τέλος, ὅπως ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος.

ΡΩΜΗ. Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Ρώμης μετέδωσε χθὲς τὴν νύκτα τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν βρετανικῶν πολιτικῶν κύκλων, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ ἀρνηθῇ ὅπως διαπραγματευθῇ τὸ θέμα τοῦ μέλλοντος τῆς Κύπρου μὲ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον, ἀπορρίπτουσα τὴν ἀξίωσιν, ὅπως ὁ Μακάριος θεωρηθῇ ὁ μόνος ἐκπρόσωπος τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ προτείνῃ ὅμως τὰ κάτωθι:

1) Αὐτοκυβέρνησιν τῆς Κύπρου ὡς πρῶτον βῆμα πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ.

2) Ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Τούρκους κατοίκους τῆς νήσου μετὰ παρέλευσιν καθορισθησομένου εἰς τὸ μέλλον χρονικοῦ διαστήματος, καὶ

3) Ἀπαγόρευσιν εἰς τοὺς Κυπρίους ὅπως προσαρτήσουν τὴν νῆσον μὲ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς αὐτοκυβερνήσεως.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Βρετανικὰ στρατεύματα καὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις περιεκύκλωσαν χθὲς τὸ χωρίον Κυθραία ἑπτὰ μίλια Β.Α. τῆς Λευκωσίας καὶ διεξάγουν ἐρεύνας διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καταζητουμένων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον πληροφορίαι, ὅτι ἐκρύπτοντο εἰς τινα ἀγροτικὴν οἰκίαν.

Κατὰ τὰς ἐρεύνας ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς εἰς τὴν κεφαλὴν ὁ 40ετὴς Κύπριος Α. Λουΐζος, ὁ ὁποῖος ἠρνήθη νὰ ὑπακούσῃ εἰς διαταγήν, ὅπως μὴ ἐξέλθῃ ἑνὸς κτιρίου. Ὅταν ὁ Λουΐζος διεκομίσθη εἰς νοσοκομεῖον διεπιστώθη ὅτι ἦτο κωφός.

Οἱ Φιλελεύθεροι δὲν εἶναι ἀντίθετοι κατ' ἀρχὴν πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων

Ἀλλά, ἡ κυβέρνησις τῆς μειοψηφίας δὲν δικαιοῦται νὰ δεσμεύσῃ τὴν χώραν ἐρήμην τοῦ πολιτικοῦ κόσμου

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΑΘΗΝαι. Ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος, εἰς ὃν ἀνεφέρθη ὅτι, κατὰ διαδόσεις ἐκ κυβερνητικῶν καὶ διπλωματικῶν κύκλων, οὗτος εἶπεν εἰς ξένον διπλωμάτην, ὅτι τὸ θέμα τῆς ἐγκαταστάσεως βάσεων εἰς Ἑλλάδα δὲν πρόκειται νὰ συναντήσῃ, εἴτε λαϊκήν, εἴτε πολιτικὴν ἀντίδρασιν, προέβη εἰς τὴν ἑξῆς ἀνακοίνωσιν:

«Δὲν γνωρίζω ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ ἀνώνυμοι διπλωματικοὶ κύκλοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ ἐμφανισθοῦν. Ἀνεξαρτήτως τούτου, ὅμως, ἔχω νὰ εἴπω τὰ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ θέματος:

»Ἐδήλωσα ὄντως εἰς συνομιλίαν μου μετὰ ξένου διπλωμάτου, ὅτι δὲν εἴμεθα κατ' ἀρχὴν ἀντίθετοι πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν ἀμυντικῶν βάσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ δὲν δίδομεν εἰς τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τῆς μειοψηφίας τὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ τὸ δικαίωμα νὰ δεσμεύσῃ τὴν χώραν, ἐὰν προηγουμένως δὲν γνωρίζωμεν ποῖαι συγκεκριμέναι ὑποχρεώσεις καὶ δεσμεύσεις πρόκειται νὰ ἀναληφθοῦν».

Ἐξ ἄλλου, εἰς ἀπάντησιν δημοσιευθεισῶν πληροφοριῶν ὅτι ἡ ἀξιωματικὴ Ἀντιπολίτευσις καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν κατ' ἀρχὴν νὰ συζητηθῇ περίπτωσις ἐγκαταστάσεως βάσεων ἀτομικῶν βλημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰ μὴ μόνον ὑπὸ τὴν ἀπαράβατον προϋπόθεσιν ὅτι τόσον αἱ βάσεις, ὅσον καὶ τὸ σχετικὸν στρατηγικὸν ἢ τακτικὸν πολεμικὸν ὑλικὸν θὰ εὑρίσκωνται ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἑλληνικὸν ἔλεγχον καὶ ὄχι τοῦ ΝΑΤΟ ἢ τῶν Ἀμερικανῶν, ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Ὅσα ἀνεγράφησαν εἰς τὸν Τύπον περὶ πολιτικῆς τῆς ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸ θέμα τῶν βάσεων, καθὼς καὶ περὶ λαϊκῶν συγκεντρώσεων ἐναντίον αὐτῶν, δὲν ἔχουν ὑπεύθυνον προέλευσιν».

Εὐχαὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Π.Ε.Κ.

Ὁ λαὸς «ἀγωνιᾷ, ὑποσιτίζεται, δημαγωγεῖται»

ΑΘΗΝαι. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΠΕΚ κ. Σάββας Παπαπολίτης, ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, ἀπευθύνει πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὰς ἀκολούθους εὐχάς:

«Τὸ 1957 ἀφίνει τὸν κόσμον βυθισμένον εἰς τὴν ἀγχώδη καὶ καταθλιπτικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ φόβου διὰ τὴν αὔριον. Ἐκπληκτικὰ ὑπῆρξαν τὰ ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα καὶ ἡ τεχνικὴ πρόοδος. Οὔτε ἕνα βῆμα, ἐν τούτοις, πρὸς τὴν ἀποτροπὴν τῶν κινδύνων μιᾶς ἐνδεχομένης πολεμικῆς καταστροφῆς. Ὁ ψυχρὸς πόλεμος ἔφθασεν εἰς τὸ πλέον κρίσιμον σημεῖον.

Τὸ 1958 δὲν εὑρίσκει τὴν Ἑλλάδα εἰς καλυτέραν κατάστασιν. Ἔγιναν, βεβαίως, μερικὰ βήματα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς προωθήσεως τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, ἀλλὰ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ διεθνὲς πεδίον δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστος καὶ πρέπει νὰ γίνουν μεγάλαι προσπάθειαι διὰ νὰ ἐπανακτηθῇ τὸ ἀπολεσθὲν ἔδαφος.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀμύνης καὶ τῶν συμμαχιῶν τῆς χώρας εὑρίσκεται κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Νέου Ἔτους εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἐντούτοις, παρὰ τὴν κεφαλαιώδη σημασίαν τοῦ θέματος διὰ τὰς τύχας τῆς χώρας, φοβούμεθα ὅτι ἀντιμετωπίζεται μὲ κριτήρια δημαγωγικὰ καὶ κινδυνεύει νὰ ὀλισθήσῃ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἀνευθυνολογίας καὶ τὸ πεζοδρόμιον, πρὸς μεγίστην βλάβην τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Οἱ φορεῖς τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης ὀφείλουν νὰ εἶναι ἐπὶ τῶν θεμάτων ἀμύνης καὶ ἀσφαλείας τῆς χώρας περισσότερον σαφεῖς καὶ περισσότερον εἰλικρινεῖς, διὰ νὰ μὴ διατρέξωμεν τὸν κίνδυνον τῆς συμφορᾶς τοῦ διχασμοῦ.

Καὶ εἰς τοὺς τομεῖς τοῦ ἐσωτερικοῦ μετώπου, τὸ 1957 καταλείπει τὴν Ἑλλάδα παλαίουσαν ἀνεπιτυχῶς νὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον πρὸς ἐξασφάλισιν ἑνὸς ἀνθρωπίνως ἀνεκτοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, κάτω καὶ πίσω ἀπὸ τὴν ἀπαστράπτουσαν ἐπιφάνειαν καὶ τοὺς πολυπληθεῖς οἰκοδομικοὺς ὄγκους τοῦ κέντρου τῆς πρωτευούσης καὶ τὴν χλιδὴν μιᾶς ἀσημάντου μειοψηφίας. Ἀγωνιᾷ, ὑποσιτίζεται καὶ καταδημαγωγεῖται ἡ ἀπέραντη πλειοψηφία τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ.

Εὐχόμεθα τὸ 1958, ὁ κόσμος νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὸν δρόμον πρὸς εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν, τὰ πάναγνα αὐτὰ ἀνθρώπινα αἰτήματα».

Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ὑπὲρ διασκέψεως Ἀνατολῆς-Δύσεως

Ἀλλά, μετὰ διάσκεψιν τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΚΑΪΡΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΜΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Γκαγιὰρ ἐδήλωσεν εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς ἐφημερίδος «Ἀμερικανικὰ Νέα καὶ Παγκόσμιαι Εἰδήσεις» ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ἐπεθύμει ὅπως συγκληθῇ μία διάσκεψις ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Δύσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ προηγηθῇ σύσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ κ. Γκαγιὰρ ἐδήλωσεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι φρονεῖ, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν πρέπει νὰ συναντηθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἵνα προετοιμάσουν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς διασκέψεως μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ πρωταρχικῶς τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Εἶναι οὐσιῶδες, προσέθεσεν ὁ κ. Γκαγιάρ, ὅπως καὶ ἡ Δύσις δείξῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ εἰς βαθμὸν ὄχι μικρότερον ἐκείνου τῆς Ρωσσίας, ὑπὸ τὸν ὅρον, βεβαίως, ὅτι μία συμφωνία ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ θὰ βασίζεται εἰς ἀπόλυτον ἔλεγχον ὅτι τὰ συμφωνηθησόμενα θὰ τηρηθοῦν.

Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς εἶπεν ἐπίσης ὅτι πρὸ πάσης συγκλήσεως διασκέψεως μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς, αἱ κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ πρέπει νὰ προβοῦν εἰς κοινὴν δήλωσιν περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἰσχυούσης σήμερον καταστάσεως εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν καὶ ὅτι τὸ θέμα τῆς ἐγκαταστάσεως βάσεων ἐκτοξεύσεως πυραύλων εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην πρέπει νὰ προωθηθῇ, χωρὶς νὰ ἀναμένωνται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου διασκέψεως.

Εἰς ἐρώτησιν ἂν ἡ Γαλλία ἀποδέχεται τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων ἐκτοξεύσεως πυραύλων ἐπὶ γαλλικοῦ ἐδάφους, ὁ κ. Γκαγιὰρ ἀπήντησεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ δὲν ἔχει ληφθῇ εἰσέτι συγκεκριμένη ἀπόφασις, ἀλλ' ὡς πιστεύει ἡ ἀπάντησις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως θὰ εἶναι καταφατικὴ ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους. Τὸ ποῖος θὰ κατέχῃ τοὺς ἀτομικοὺς ἐπικρουστῆρας, κατέληξεν ὁ κ. Γκαγιὰρ ἔχει ὀλιγωτέραν σημασίαν ἀπὸ τὸ ποῖος θὰ πυροδοτῇ τὰ ὅπλα αὐτά. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου θὰ διεξαχθοῦν διαπραγματεύσεις καὶ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ πόσον καὶ ἡ Γαλλία θὰ προχωρήσῃ, ναὶ ἢ ὄχι, εἰς τὴν κατασκευὴν ἀτομικῶν ὅπλων.

ΚΑΪΡΟΝ. Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἐπισήμως ἡ ἐπὶ τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν ὑποεπιτροπὴ τῆς ἀσιατοαφρικανικῆς διασκέψεως ἀπηύθυνε χθὲς πρὸς τὰς κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Ρωσσίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν ἔκκλησιν, διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται, ὅπως σταματήσουν τὰς πυρηνικὰς δοκιμὰς καὶ τὴν παραγωγὴν ἀτομικῶν ὅπλων ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1958.

Ὁ Σποῦτνικ Ι θὰ καταστραφῇ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου

ΜΟΣΧΑ. Τὸ σοβιετικὸν πρακτορεῖον «Τάς» μετέδωσε χθὲς τὴν νύκτα, ὅτι ὁ πρῶτος σοβιετικὸς δορυφόρος θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ κατώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας, θὰ ἀναφλεγῇ καὶ θὰ καταστραφῇ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου.

Ὁ πρῶτος τεχνητὸς δορυφόρος, ὁ ὁποῖος ἔφθασεν εἰς ὕψος 550 χιλιομέτρων μετὰ τὴν ἐκτόξευσίν του τὴν 4ην Ὀκτωβρίου, ἤδη φθάνει εἰς ὕψος μόνον 320 χιλιομέτρων. Ὁ δορυφόρος ἔχει ἤδη πραγματοποιήσει 1348 στροφὰς πέριξ τῆς γῆς.

1 δισ. δολλαρίων εἰς ΗΠΑ δι' ἐκπαίδευσιν

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἀνεκοινώθη ἐπισήμως, ὅτι ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἐνέκρινε ποσὸν ἑνὸς δισεκατομμυρίου δολλαρίων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς νέου τετραετοῦς προγράμματος ἐκπαιδεύσεως εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Πρόκειται περὶ τοῦ πρώτου ἀμερικανικοῦ μέτρου εἰς ἀντιστάθμισμα τῶν σοβιετικῶν ἐπιστημονικῶν προόδων εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΘΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΑ ΒΛΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙ. Καλῶς πληροφορημέναι πηγαὶ τοῦ Λονδίνου ἀνέφερον χθές, ὅτι αἱ ἀγγλοαμερικανικαὶ συνομιλίαι διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τεσσάρων βάσεων τηλεκατευθυνομένων βλημάτων ἐπὶ ἀγγλικοῦ ἐδάφους συνεχίζονται.

Ὑπὸ τῶν ἰδίων κύκλων ἐχαρακτηρίζοντο ὡς ἀνάξιαι διαψεύσεως αἱ πληροφορίαι, αἱ δημοσιευθεῖσαι εἰς ἐφημερίδα τῆς Οὐάσιγκτων, καθ' ἃ ἐπίκειται ἡ ὑπογραφὴ συμφωνίας περιλαμβανούσης διάταξιν ἐπιτρέπουσαν τὴν αὐτόματον χρησιμοποίησιν τῶν ἀτομικῶν ὅπλων ὑπὸ Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν διοικητῶν μονάδων εἰς ὡρισμένας περιοχάς.

Σχετικῶς ἐπαναλαμβάνεται, ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὅπλων αὐτῶν θὰ ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῆς βρετανικῆς καὶ ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως.

Ἡ δικαστηριακὴ κίνησις κατὰ τὸ 1957 καθρέπτης τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως

Ἀνασκόπησις ὑπὸ τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Πρώην Προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν

Δι' ἑβδομον, κατὰ σειράν, ἔτος, ἀνασκοποῦντες τὴν δικαστηριακὴν κίνησιν τῆς πόλεώς μας, παραθέτομεν κατωτέρω, τὰ δεδομένα ταύτης εἰς ἀριθμοὺς ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1957.

Ἀναγράφομεν δ' ἐπίσης καὶ τοὺς ἀντιστοίχους ἀριθμοὺς τοῦ 1956, πρὸς εὐχερῆ σύγκρισιν παρὰ παντὸς ἐπιθυμοῦντος νὰ μελετήσῃ, στατιστικῶς, τὰς εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους ἀντικατοπτριζομένας ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς μας.

Οἱ διδόμενοι ἀριθμοὶ τοῦ ἔτους 1957, δυνατόν, ἐνδεχομένως, ν' ἀφίστανται, κατ' ἐλαχίστας μονάδας, τῶν πραγματικῶν τοιούτων, δεδομένου ὅτι, ἀναποτρέπτως, ἡ σύνταξις τῆς παρούσης γίνεται ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους. Πάντως, ἐκ τούτου, οὐδαμῶς ἐπηρεάζεται τὸ ἐκ τῶν παρατιθεμένων ἀριθμῶν προκῦπτον συμπέρασμα. Οὕτω:

Ι. ΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

1. Εἰρηνοδικεῖον. α) Τακτικῆς διαδικασίας, ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ 1957 ἀποφάσεις 1.140 ἔναντι 825 τοιούτων τοῦ ἔτους 1956.

β) Μικροδιαφοραί. Ἐξεδόθησαν, κατὰ τὸ 1957, ἀποφάσεις 1.320 ἔναντι 1.271 τοιούτων τοῦ ἔτους 1956.

γ) Διαταγαὶ πληρωμῆς ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ 1957, ἐν ὅλῳ, 1.300 ἔναντι 1.316 τοῦ ἔτους 1956. Αὗται, ἀφορῶσι συναλλαγματικὰς καὶ γραμμάτια πληρωμῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδικείου, παρομοίου, ὅμως, ἀντικειμένου, εἶναι καὶ τινες ἀποφάσεις τῆς τακτικῆς διαδικασίας (Εἰρηνοδικείου), προτιμηθείσης λόγῳ πλεονεκτημάτων τινῶν ἐκ ταύτης (ὡς ἡ προσωπικὴ κράτησις κλπ).

2. Πρωτοδικεῖον. α) Τακτικῆς διαδικασίας, ἐξεδόθησαν, ἐν συνόλῳ, 1.320 ἀποφάσεις, ἔναντι 1150 τοῦ ἔτους 1956 ἀπομείναντος καὶ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ὑποθέσεων συζητηθεισῶν, ἐφ' ὧν αἱ ἀποφάσεις ἐκδοθήσονται κατὰ τὸ ἔτος 1958, ὡς, ἄλλως τε, τὸ τοιοῦτον, συμβαίνει κατ' ἔτος.

Ἐκ τῶν ἀποφάσεων τούτων περὶ τὰς 90, ἐξεδόθησαν ἐρήμην τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων, περὶ τὰς 550 ἀφορῶσι τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν (ἐπικύρωσις γνωμοδοτήσεων συγγενικῶν συμβουλίων, ἄδεια ἐκποιήσεως προικκῶν, κληρονομητήρια, πτωχεύσεις, ἐγκρίσεις καταστατικῶν Σωματείων κλπ.), ἔτεραι δὲ 180 ἀφορῶσι διαζύγια, ἐμφανιζόμενα ηὐξημένα ἔναντι τῶν τοῦ ἔτους 1956 (ἀνελθόντων εἰς 155). Αἱ πτωχεύσεις ἀνῆλθον εἰς 30 ἔναντι 23 τοῦ ἔτους 1956. Ἀσφαλῶς δὲ θὰ ἦσαν περισσότεραι, ἐὰν πολλαὶ ἐπιχειρήσεις εὑρισκόμεναι εἰς τὰ πρόθυρα χρεωκοπίας, δὲν συνετηροῦντο καὶ συντηροῦνται ἀκόμη, χάρις εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν ὑπ' ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν.

β) Προεδρικῆς διαδικασίας (πλὴν τῶν εἰδικώτερον, κατωτέρω, κατονομαζομένων), ἐξεδόθησαν, ἀποφάσεις 857 ἔναντι 767 τοῦ ἔτους 1956. Ἐκ τούτων, περὶ τὰς 174, ἀφορῶσι διαταγὰς πληρωμῆς καὶ ἀγωγὰς ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων (ἀρμοδιότητος προέδρου) ἔναντι 160 τοιούτων τοῦ ἔτους 1956.

γ) Νόμου ΒΧΗ' (ἐξωστικαὶ) ἀποφάσεις ἐξεδόθησαν 468 ἔναντι 337 τοῦ ἔτους 1956.

δ) Ἐργατικαί, ἐξεδόθησαν 380 ἀποφάσεις ἔναντι 297 τοῦ ἔτους 1956.

3. Ἐφετεῖον. Ἐξεδόθησαν 280 ἀποφάσεις κατὰ τὸ 1957, ἔναντι 271 τοιούτων τοῦ ἔτους 1956. Σημειωτέον ὅτι, ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, ἀφορᾷ ὑποθέσεις τακτικῆς διαδικασίας σημαντικῶς δὲ μικρότερος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξωστικῶν κλπ. ἀποφάσεων. Ἐκατέρωθεν ἠλαττώθησαν αἱ ἀποφάσεις προέδρου Ἐφετῶν, ἀνελθοῦσαι εἰς 13 ἔναντι 23 τοῦ ἔτους 1956.

ΙΙ. ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

1. Εἰσαγγελία πλημμελειοδικῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1957 ἐγχειρισθεισῶν μηνύσεων, ἀνῆλθεν εἰς 11.000 περίπου, ἔναντι 10.240 τοῦ ἔτους 1956.

Διὰ τὰς ἐκ τούτων 1.530 περίπου, συνετάχθησαν κατηγορητήρια ἀρμοδιότητος Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου, διὰ τὰς 79 τοῦ Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου Ἀνηλίκων καὶ διὰ τὰς 7.200 περίπου, τοῦ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου, ἔναντι τῶν τοῦ ἔτους 1956 ἀνελθόντων εἰς 3.566 τοῦ Τριμελοῦς καὶ 4.909 τοῦ Μονομελοῦς (εἰς οὓς ἀριθμοὺς περιλαμβάνεται καὶμικρὸς ἀριθμὸς κατηγορητηρίων ἀφορώντων ἀνηλίκους).

Ἐκατέρωθεν, πρὸς τοὺς δύο Ἀνακριτάς, διεβιβάσθησαν περὶ τὰς 230 ὑποθέσεις ἔναντι 165 τοῦ ἔτους 1956. Ἐξεδόθησαν ἀκόμη, 60 προβουλεύματα ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ ἐγένοντο περὶ τὰς 1.160 προτάσεις πρὸς τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν, ἔναντι τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ προβουλευμάτων καὶ 1.025 προτάσεων τοῦ ἔτους 1956.

2. Πταισματοδικεῖον. Αἱ πταισματικαὶ παραβάσεις (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀγρονομικῶν τοιούτων) ἐσημείωσαν σημαντικωτάτην αὔξησιν. Οὕτω, αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς τακτικῆς διαδικασίας ἀνῆλθον εἰς 5.878, ἔναντι 4.887 τοῦ ἔτους 1956, ὑπερβᾶσαι καὶ τὰς τοῦ ἔτους 1955, αἵτινες εἶχον ἀνέλθει εἰς 5.378. Ἀντιθέτως, λίαν σημαντικὴ ἐπίσης, ὑπῆρξεν ἡ μείωσις τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων, αἱ ἐφ' ὧν ἀποφάσεις ἀνῆλθον εἰς 237 ἔναντι 590 τοῦ 1956 καὶ 479 τοῦ ἔτους 1955.

3. Πλημμελειοδικεῖον. α) Ὑπὸ τοῦ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου Πατρῶν (ἤτοι μὴ ὑπολογιζομένων ἐκδοθεισῶνἀποφάσεων ὑπὸ μεταβατικοῦ τοιούτου τῶν Εἰρηνοδικείων τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν (Δύμης, Ἐρινεοῦ, Φαρρῶν καὶ Τριταίας) καὶ τοῦ τοιούτου Αἰγίου, ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ 1957 ἀποφάσεις 6.683, ἔναντι 5.117 τοῦ ἔτους 1956 καὶ 6.480 τοῦ ἔτους 1955. β) Ὑπὸ το